

Откъс от романа „Кралят на бръмчащите духове“, Миха Мацини

Югославия, 1973, местният хипар разказва как търси личната си свобода из целия свят, а накрая я намира у дома.

Колко ме тормозеше старият първия път, когато се върнах от Амстердам. Накара ме да отида да работя в Металургията и всички ми се месеха. Най-много един скапан началник, който, веднъж като останахме насаме, ми каза, че и той иска да се запише при хипитата и попита къде се прави това. Понеже бил чул, че при нас има свободен секс и сексуална революция. Казах му да ми даде снимка като за паспорт и триста марки. Моят старец беше председател на градското ловно дружество и му откраднах една празна членска книжка. Сложих снимката на началника и му попълних данните. Отгоре написах, че е упълномощен за свободен секс и сексуална революция. Потekoха му лигите от радост! После му обясних и как да използва категориите УЛОВ, ДЕН и ТЕГЛО. Дадох му и някакво детско печатче с еленче и му казах да шампосва с него капиталните трофеи, например русокосите. На корицата напечатах името на града ни и номер 0001, като на партийната книжка на Тито. Оня тип съвсем се размаза. Предупредих го да не занимава непосветените. Че неговата книжка важи само сред други членове. Щом схвана, че е номер 0001 в града, реши, че трябва да направи нещо. За една седмица при мен дойдоха четирима негови приятели с желанието да станат членове на хипитата. Повиших тарифата на четиристотин марки и докато старият го нямаше, направих нови книжки в ловното дружество. Ебаси, как само потръгна бизнесът, направо беше невероятно. Нямам представа какво са правили, защото не записах нито една жена. Всичките до един старци, шишкови и плешиви, искаха разрешително за свободен секс и сексуална революция. Скоро ме домързя да печатам и опълномощих началника да набира нови членове, а аз само вземах процент. Вече нямаше нужда да ходя на работа, той ме отбелязваше, че присъствам, а пари имах достатъчно, за да пътувам навсякъде колкото си искам. Видях всичко, от Индия до Удсток. Вкъщи се връщах само за кеша. На началника казах, че нашето хипи движение се разпространява успешно по света. Че нали сам вижда в списанията мацките от Удсток и от остров Уайт, как се валят голи в калта! След което един ден се прибирам и ме обкръжават петимата с най-новите номера. Защо не взема да им доведе някакви хипарки от чужбина? Нашите не искали да се

записват, ама сигурно щели да го направят, като видят колко е модерна сега свободната любов на запад. Спешно трябвало да уредя международен обмен, нещо подобно на бригада. Ама да бъдели блондинки! Направо ми извадиха душата. Едвам си избърсах потта от челото, наистина вече не виждах как още да ги излъжа. Някак си успях да ги разкарам и се прибирам вкъщи, а старият подскача насам-натат! Къде изчезвали книжките? Намерил копринената ми кърпа в ловното дружество, какво съм бил правил там? Защо бил толкова потаен началникът, а и всичките му приятели? Какво се случвало? Отидох да спя в един хамбар. А щом сутринта си показах носа в града, продължиха да ме преследват и да ме тормозят. Започна да ме хваща паника. И тогава изведнъж – край! Всички изчезнаха. Бам, за една нощ! Началникът, неговите приятели, баща ми, всички ги нямаше. Полека разбрах, че милицията си е пъхала носа там, внедрила свой човек и ги арестувала. Тайните служби не са шега работа. Никога не съм брал такъв страх. Минава седмица, две. Никой не ме е издал. Схванах, че няма и да ме издадат! Понеже за мен знаеха само най-старите членове, а те не смееха да разкажат, защото аз пътувах много и бях връзката им с чужбина, един вид. В съда всички получиха по не знам колко години, понеже били местна тайна организация. А ако се беше доказало, че са водени от чужбина, или направо че са част от международен заговор, щяха да получат два пъти по толкова, някой можеше и да го разстрелят. Баща ми го отведоха, защото книжките бяха негови, както и пишещата машина. Първо не знаел нищо, ама след два дни си признал всичко, дори че е идейният водач. След обявяването на присъдата, както си лежах в апартамента, изведнъж осъзнах колко ми е хубаво. Никой вече не ме тормозеше. Схванах, че няма по-хубаво управление от социализма! Къде ли не търсих свободата, а я намерих у дома! Кажи, може ли още някъде на света да се случи за една нощ държавата да ти снее всички тегоби от плещите, а? Дословно да те освободи?

Превод: Димана Митева